

לוח שנה ראשון סוגה למעטרים
*2428

מקבוצת הג'רוזלם פוסט | יום ה' | כ"ח בסיוון תשע"ז | 22.6.2017 | גיליון מסי 21,312 | המחיר 5.00 ש"ח (כולל מע"מ) | המחיר באילת 4.30 ש"ח

צילומים: הייטורס, אלי דסה, מרק ישראל סלם, פלאש 90

הדלק מצרי, התיווך ישראלי

פתרון זמני למשבר החשמל בעזה: קהיר הכניסה דרך מעבר רפיח 20 מכליות ■ מאחורי הקלעים: מעורבות ישראלית במטרה למנוע הסלמה בדרום ■ השר כץ לסעודיה: "הומיננו את נתניהו לביקור" ■ עמ' 2-4

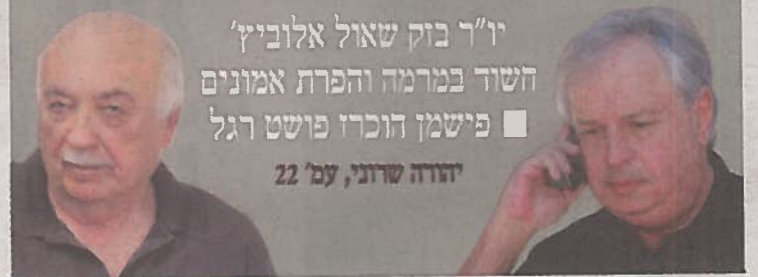

"פשוט אוהבות אותו"

נשותיו של ד', שהוגדר ראש הכת הירושלמית והורשע בהחזקתן בתנאי עברות, באונס ובמעשי סדום, מסבירות בראיון משותף מדוע הן נלחמות למען שחרורו

עוז רזנברג, "המגזין"

צרות של עשירים

יו"ר בוק שאול אלוביץ' חשוד במרמה והפרת אמונים ■ פישמן הוכרז פושט רגל יחודה שרונני, עמ' 22

הזעקה לצדקה

מאות הפגינו בירושלים בדרישה לעשיית צדק בפרשת ילדי תימן ותבעו מהממשלה להכריז עליהם חטופים: "הגיע זמן להכיר ולהתנצל" עמ' 8 ■ צילום: מרק ישראל סלם

הישראלים החדשים: בעוד ההסתננות מאפריקה נבלמה, כ-80 אלף עובדים לא חוקיים מאוקראינה ומגיאורגיה לא שבו לארצותיהם

עמ' 10

מעריב **המגזין**

מיוחד

"אנחנו פשוט כמה נשים שאוהבות איש אחד"

נשותיו של ד', מי שהוגדר כראש הכת הירושלמית והורשע לפני שלוש שנים וחצי בהחזקתן בתנאי עבדות, בביצוע אונס ומעשי סדום, נלחמות להוכיח את חפותו ודורשות לשחררו לאלתר • בראיון משותף הן מסבירות למה למרות הכרעת בית המשפט, זה למעשה לא עניין פלילי, אלא סיפור על משפחה קצת אחרת

עוז רוזנברג | 04

צילום: מרדכי ישראל סלים

אדום לווהט בחזרה למשמר המפרץ • דנה קסלר | 08

מצא את ההבדלים בין "סיפורה של שפחה" לממשל טראמפ • איריס לעאל | 11

נחלת העבר • שמזאל רוזנר | 02

בלי בלמים • גדעון רייכר | 03

דעות מעריב

ר אנחנו לא מסכנות

ארבע שנים אחרי שד', מי שהוגדר כמנהיג הכת הירושלמית והורשע באונס, בהתעללות ובכליאה בתנאי עבדות, נידון ל-26 שנים בכלא, ארבע מנשותיו לא רק שלא מתנערות ממנו, אלא יוצאות למאבק על חפותו • "החברה הופכת אותנו לשונות משום שקיבלנו החלטה מיוחדת", הן אומרות כעת בראיון מיוחד ומקוות שהערעור שהגישו על פסק דינו בקיץ האחרון יתקבל: "אנחנו בעד שהחברה תשמור על עצמה מפני כתות פוגעניות, אבל זה לא המצב אצלנו"

עוז רוזנברג | צילום: מרק ישראל סלם

גע לפני שתם הראיון, ירדנה (שם ברזי, כמו שמות כל המרואיינות בכתבה) ממהרת אל חדר פנימי ואז שבה ובירה לוח גדול. "תראה", היא אומרת במבטא צרפתי בולט. "זה כתוב פה. אני הייתי מקום רביעי בעולם בקונג פו בשנת 1985 ומקום ראשון בצרפת. אז אפשר להגיד שד' התעלל בי?" היא מגזזת. "פעם אחת הוא ואני התאמנו על רי-קוד, אתה יודע שהוא היה רקדן, ובטעות העפתי אותו אל הקיר השני".

אחר כך ירדנה תספר שגם הפריט הזה כמעט נלקח ממנה בפשיטת המשטרה על ביתה בליל 4 ביולי 2011, זאת שעקרה אותה מעשרת ילדיה ופיוזה אותם כפי נימיות לנוער בסיכון ברחבי הארץ, רק כדי להתאחד בחזרה כאשר יעברו בזה אחר זה את גיל 18. הפשיטה הזאת גם הפרידה בינה ובין בעלה, ר', יליד צרפת, מי שהוגדר כמנהיג הכת הירושלמית והורשע בספטמבר 2013 בשורה ארוך כה של עבירות התעללות, בהן עבירות מין, כליאה בתנאי עבדות, מעשים מגר נים, אונס, מעשי סדום ועוד, ונידון ל-26 שנים בכלא.

אלא שכשש שנים אחרי המעצר ההוא,

אורנה (44), אשתו הרביעית של ד': "המילה שהשתמשת בה, 'נאלצת', אינה המילה הנכונה. אף אחד לא אילץ אותנו להתחלק. כל המבנה הזה הוא מבנה שאנחנו בנינו אותו ביחד. אנחנו חברות קרובות, ועם השנים המבנה הזה נבנה מהרצון של כל אחת מאיתנו להיות חלק ממנו"

ממח"ש נמסר כי "ככל שאכן תוגש תלונה, תגובתנו תימסר לנב"ם ככל שנתבקש לעשות כן".
ואולם מעל לכל אלה עומדת טענה אחת שארבע הנשים של ד' עדיין מחזיקות בה, ולפיה לא משנה מה דעתכם על פוליגמיה - התעללות, לדבריהן, לא הייתה פה. בטח לא עברות, כפי שנטען בכתב האישום, אלא "רק בית חם ואוהב".
גם אם הם התנכלו בצורה מזועזעת בינם ובין עצמם וגם אם הנשים עשו דברים מזועזעים כדי לקבל את תשומת לבו, גם אם כל מה שמתארים קרה - בסוף יש פה אנשים בוגרים שאומרים לך "אני מרצוני בוחר לעשות דברים, דברים שהיו בעיניינים האינטימיים שלהם", אומרת עו"ד אבישר-רווח. "כולן, למעט אישה אחת, אמרו: הכל נעשה מרצוננו, שום דבר לא נעשה בכוח, הכל נעשה מיוזמתנו. אם

ירדנה, שאת דבריה משטעת שוב זיוה, ואז אורנה נכנסת לדברים וכן הלאה.
הלהט הזה שיש להן כאשר הנושא עולה - ניכר. בשנה האחרונה הן גרות יחד בדיר - קטנה ומטופחת בקצה ירושלים. קיר שלם בסלון הדירה מכוסה ארון מדפים גבוה עמוס קלסרים ותיקיות, ובהם אינן ספור מסמכים עם תיעוד מדוקדק וקפדני של מה שעבר עליהן מאז הפשיטה ההיא, שהתרחשה בלילה שבו חזרו מהילולה בטבריה וניירת משטרה היכתה להם ליד הרכב. "אתה שאלת מה אנחנו עושות בשנים האחרונות", אורנה אומרת. "זה בדיוק מה שאנחנו עושות בשש השנים האחרונות. חוץ מהשנה שסגרו אותנו בכלא. אתה יודע שהיינו בכלא?"
קל מאוד להתפזר בתיק הזה, שבו המון דמויות ופיתולי עלילה והסתבכויות שניוניות ושלישוניות. וזה עוד לפני

איתנו להתחלק. כל המבנה הזה הוא מבנה שאנחנו בנינו אותו. אנחנו חברות מאוד קרובות, ועם השנים המבנה הזה נבנה מהרצון של כל אחת מאיתנו להיות חלק ממנו. אף אחד לא נאלץ".
"אהבה לא מתחלקת", ירדנה מוסיפה. "אהבה משתכפלת. היא אוהבת אותנו, אני אוהבת אותנו, אני אוהבת אותה".
אם כך, גם המצב ההפוך הוא לגיטימי? מי? שאישה אחת תזדהה בת הזוג של כמה גברים?
"אנחנו יהודיות ומאמינות בתורה", אומרת ירדנה.
ברמת הרעיון.
אורנה: "ברמת הרעיון, מה שאסור ופסול מצד התורה - אנחנו לא מאמינים שיש בו ברכה".
מול אורנה יושבת זיוה בת ה-35, אשתו השלישית של ד'. יש לה ילד אחד ממנו. לדבריה, מאז שהתפרצה הפרשה ברעש גדול וזכתה לכינוי "הכת מירושלים", היא זוכה לפגוש את בנה רק פעם בחודש, לשלושת רבעי שעה, תחת פיקוח של הרווחה. "הם רוצים לראות אותי משתקמת ועוזבת את ד", זיוה טרענת, ושלה מית ממשכה את דבריה: "מבחינת הר"ח וזכה, רק אם היא תצא נגד השותפות שלה לחיים, שזה אנחנו, או אולי יחשבו (לאחר אותה עם הילדים - ע"ר)".

"כל הרעיון המשפחתי שאנחנו כותב נשים שאוהבות איש אחד וזויות ביתו באהבה אחת - זה רעיון שלנו". ירדנה (מימין), אורנה שלומית זיוה

"לא פירמה"

ד', בן 59, נולד בצרפת ולמד בבתי ספר יהודיים. בשנים האחרונות, לפני התפרצות הפרשה, קיבץ סביבו קבוצה סגורה של חסידי ברסלב והתגורר עם שש נשור תיו"ר 17 ילדיו בכפר ליפא.

מאז פרוץ הפרשה שתיים מנשר תיו"ר נטשו את ה"קו", כפי שהמשפחה קראה לתא המשפחתי המורחב שלה. אחת הפכה לעדת תביעה נגד ד' - ואז חזרה בה ואז חזרה בה מחזרתה בה, ואח"כ עזבה אחרי שניתן גור ד' כדי לא תחל מחדש את חייה וכך התאחדה מחדש עם ילדיה. ילדי המשפחה עצמם פוזרים: שני קטינים עדיין נחונים במסורות של הרווחה, והיתר בישראל ובח"ל, חלקם בשמות חדשים. ארבע הנשים שנות"רו עדיין בתמונה, כאמור, מקרישות את כל מרצן והונן מבוקר ועד ליל כדי לנ"סות להוכיח שכל מה שנכתב עליהן שגוי. "חיינו באושר ועושר, לא היה חסר כלום פלוס-פלוס-פלוס", אומרת שלומית. "חיינו עוזרים לעשרות משפחות נזקקות, אם זה באוכל, בביגוד, בכל דבר, והמשפחה שלנו הייתה מעל לכל שיעור. אני לא מאמינה שמשפחה נורמטיבית מתפקדת כמו שאנו תפקדנו".

עם זאת, על עניין הפוליגמיה אין חולק. אלא שמעבר לאיסור החוקי, לד"ר רי הנשים, זו החברה הישראלית ששבוייה בקונספציה. "יש פה חוסר שוויון זכויות משווע", אומרת זיוה. "מתקפים את הר"ח בנים שרוצים לחתן את האנשים בצר"ח הלכתית, וזה בעצם הדבר הכי נורא: שרב בארץ ישראל, ארץ היהודים, מקדש אישה לפי ההלכה. אבל הזמן, שיעור"ם מה התורה אומרת על זה, זה בסדר? זה נהיה נורמלי". שלומית נכנסת אל דבריה: "היא מתכוונת לומר שהומאים ולסכיות הם שווי זכויות יותר מאיתנו", היא אומרת. "נותנים להם לאמץ ילדים, נותנים להם להתחתן יחד, והם מקבלים גיבוי ותמיכה. אני חייבת בתל אביב שש שנים, אין לי שום דבר נגדם, אבל לפני שבועיים היה מצער הגאווה, ובאו חצי מיליון איש לתמוך", ראל דבריה של שלומית נכנסת

"הוא בחיים לא חשב שיהיו לו כמה נשים". ד' לאחר מעצרו, 2011

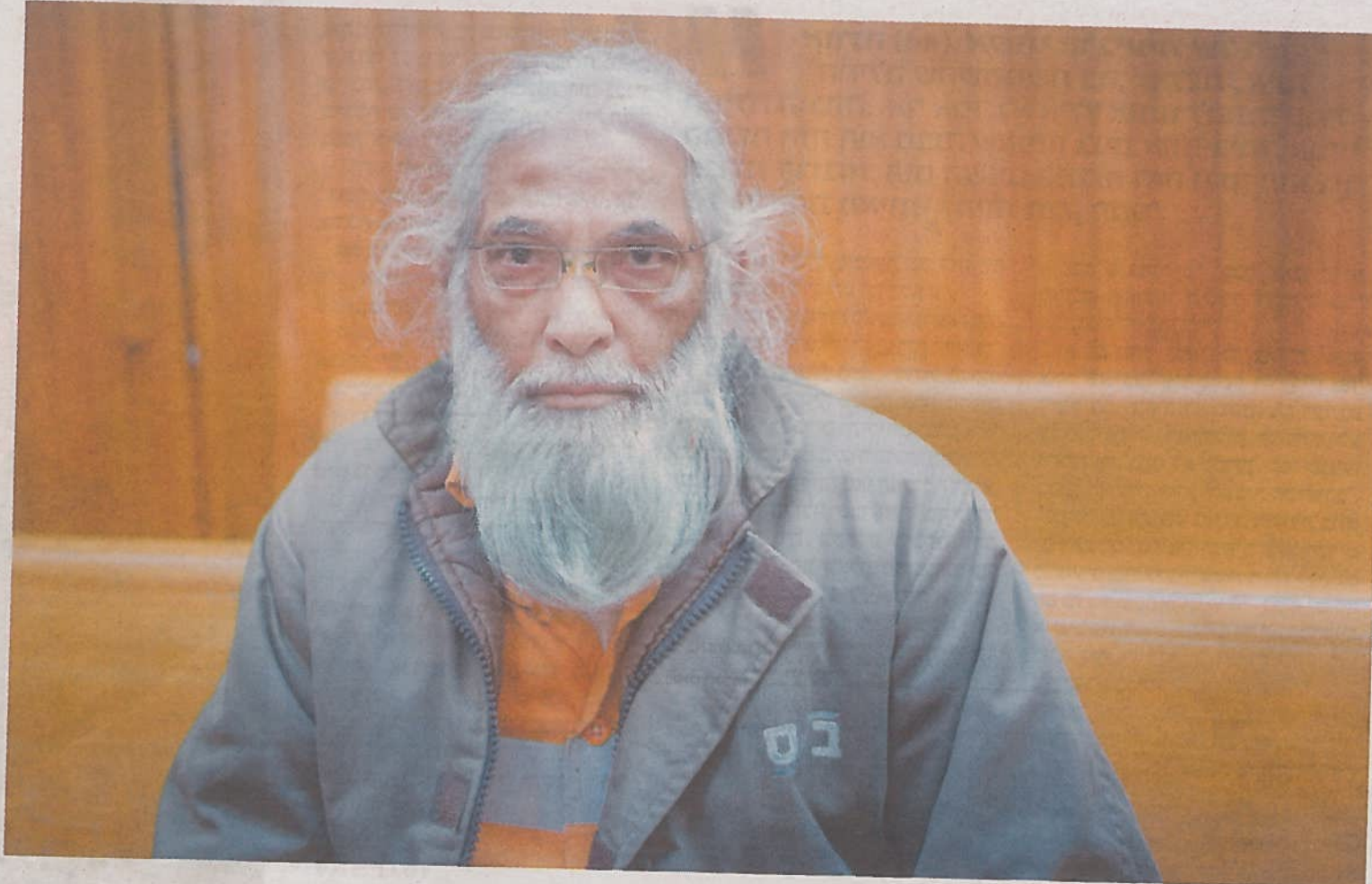
צילום: פלאש 90

לא מקבלים את זה, או בוא תגיד את זה גם על סאדרימאזו. תגיש כתב אישום לך גבר הרביעי לאישה בשוט. אני אומרת לך שאם ההחלטה הזאת נשארת על כנה, יש פה תקדים מסוכן מאוד במדינת ישראל".
ארבע הנשים שנות"רו לא שוכחות ולא סולחות לאישה שחזרה להעיד נגד ד'. עדה נוספת שהעידה נגדו הייתה צעיר"ה שנהגה לבלות בחיק המשפחה, אך לה הוא לא נישא. "זו לא פירמה. לא מוסיפים ככה פשוט", אומרת ירדנה. "זה סיפור של אהבה אמיתית, יש קשר בין אנשים. זה לא 'בואי, יאללה'".

אבל זו החלטה של ד' בפופ, זו לא הח"לטה שלכן.
ארבע הנשים מתקוממות. "סליחה, אנחנו גם קובעות, ברור", זיוה אומרת, ואורנה ממשיכה: "לפי ההלכה, גבר לא יכול לשאת אישה שנייה אם האישה הראשונה לא מסכימה".
"פור דה רקורד", אומרת שלומית. "כל

שהגענו אל ריבוי הגרסאות בו והסתי"רות בניניה. "זה תיק מאוד מורכב", מודה עו"ד רלי אבישר-רווח, אשר עם עו"ד סווי עוזיני-ארניה ועו"ד יעקב לנרמך ארדיטי הגישה באוגוסט האחרון ע"ד עור לבית המשפט העליון בבקשה לבטל את הרשעתו של ד', זאת בטענה למוד"ל קשה לכאורה של כל הרשויות כולן בתיק הזה - החל מהמשטרה, שלטענת הנשים חילצה את ההודאות בתיק בדרי"כים לא לגיטימיות; עבור במחלקה לח"קירות שוטרים, שסגרה לטענתן עשר תלונות שהגישו הנשים על תפקוד המ"שטרה בתיק בלי לחקור; עבור בפרקלי"טות, שגם תלונה תריפה שהנשים מגי"שות בימים אלה לנציבות הביקורת על מערך התביעה בראשות השופט רוד רוח"מונה טענות קשות על התנהלות פס"ר לה לכאורה ועד שופטי המחוז בירוש"לים, אשר אימצו את עמדת הפרקליטות והמשטרה ושלחו את ד' לכלא.

שלומית (34), אשתו השישית של ד': "חיינו באושר ועושר, לא היה חסר כלום. עזרנו לעשרות משפחות נזקקות, והמשפחה שלנו הייתה מעל לכל שיעור. אני לא מאמינה שיש משפחה נורמטיבית שמתפקדת כמו שתפקדנו. אנחנו גאות שיש לנו אומץ לחיות איך שאנשים מחדים"

השוואתן לנשותיו מקוממת אותן. גואל רצון צילום: יונתן זינדל, פלאש 90

“אם ההחלטה הזאת נשארת על כנה, יש פה תקדים מסוכן”. עו"ד אבישר רוזה צילום: אורלי רוזנבלט

יוצאו מההקשר, הן מסבירות. “זה כבר קרה לנו בעבר”. אם העליון יהפוך את החלטת המחוזי בעניין ר', הרבה חשבונות יהיו להן לסגור. עם התקשרות, שלדבריהן פגעה במשפחתן אנושות כשהציגה אותן כמפלצות, ועם הרשויות השונות, שבין היתר הביאו גם לירי מע צרן למשך כמעט שנה, רק כדי לשחררן כאשר בית המשפט נוכח כי אין ראיות להרשיען, ושורה של אישומים נמחקו באחת: התעללות בקטין, מעשה מגונה בנסיבות מחמירות, מעשי סדום ועוד בתמורה להודאה שלהן בהפרת הוראה חוקית. “כשראינו את כתב האישום, לא הכנו מאיפה מישו ממציא כזה דבר”, זיהה אומרת. “אמרנו: אנחנו חייבות לראות מי אמר, לשמוע מי מעיד על דבר כזה, מי כתב את כתב האישום הזה. ובאמת, כשהם התחילו לדבר, השופטים ראו את זה באותו רגע, זה היה מגוחך”. מעצרון של הנשים נעשה אחרי שה עבירו כמה חודשים במעון לנשים מוכות. למרות פסיקת בית המשפט, הן ממשיכות לטעון בתוקף גם היום שגם זה נעשה ללא כל צורך. “אתה יודע איזו השפלה זה לאישה שהיא לא אישה מוכה להישלח למקלט לנשים מוכות?” מת רעמת שלומית. “סליחה, מקלט לנשים מוכות זה לנשים מוכות. הן עברו אלי-מות במשפחה, הן זקוקות לזה. אולי אני תופסת מקום של אישה מוכה באמת שד קוקה להגנה?”

ירדנה: “למה שמים אותי במקלט לנשים מוכות? אני לא מוכה. וגם אני צריכה לעבוד”.

הרעיון המשפחתי שאנחנו כמה נשים שאהבות איש אחד וחיות ביחד באהבה אחת – זה רעיון שלנו. אנחנו יצרנו את זה רעיונית, מבנית, ולא ר'. הוא בחיים לא חשב שיהיו לו כמה נשים.”

מה הסירוש? יש פה אדם בוגר שעו"ד מוד על דעתו ויכול להחליט אחרת. זיהה: “ברור שהוא יכול להחליט מה שהוא רוצה”.

ירדנה: “בוא תנסה אישה שנייה וש' לישית ורביעית, נראה איך תסתדר. אתה תשתגע. אם הן לא מחליטות על זה, אתה תקפוף מהחלון”.

שלומית: “אנחנו פשוט חברות מאוד טובות, ורצינו משהו מיוחד במשפחה ואנחנו פשוט התלבשנו עליו ואמרנו לו: אין לך ברירה. אנשים שואלים: הוא חיזר אחרייך? וזה כל כך מעצבן, כי זה בכלל לא הסיפור”.

“חקר האמת”

מצלמת ויראו קטנה שהתקינו בקצה הסלון מצלמת את הראיון איתן כל הזמן. “כדי לוודא שהדברים שלנו לא

זיהה (35), אשתו השלישית של ד': “אמרו שאנחנו במצב של עבדות, נכון? שאין לנו ברירה. סליחה, אם אדם אחד אוהב כסף, מסתכל עליו מישהו מהצד ואומר: ‘הוא עבד של הכסף’. אבל זו בחירה שלו, נכון? אז אצלנו, זאת האהבה שלנו. למה צריך להגדיר ולהסביר את זה?”

שלומית: “חייבים להיות שם בשיחה עם עובדת סוציאלית שאומרת לך כל הזמן: ‘מסכנה, מה שעברת’, ואני אומרת לה: ‘סליחה, אני בכלל לא מסכנה! אבל היא מתעקשת. לא משנה מה תגיד לה, היא תעשה אותך מסכנה. את בתסמונת האישה המוכה, את מגנה עליו, את עדיין אוהבת אותו. את תביני, את תתכחחי, אנחנו נעשה פה טיפולים קבוצתיים, נפתח לך לאט-לאט את הפצעים ואת תתחברי עם הקבוצה”, אומרת שלומית וכולן צוחקות.

אם שוכחים לדרג את פרטי התיק, קשה להתעלם מן הרוח שנושבת מן הנשים הללו. איזו נמרצות ותקווה שלא מניחה להן להירגע. בשנים הללו הן ניסו כמעט הכל. הוציאו ספרים בנושא, חילקו סטיקרים עם טענות קשות נגד הממסד, צילמו סרטונים שנועדו לגבות את טענותיהן והעלו אותם לרשת, אפ' שרו לסלובוויציה הצרפתית ללוות אותן שלוש שנים לסרט תיעודי שייצא בקרוב לאקרנים, הקליטו אלבומי מוזיקה – באחד מהם ר' עצמו שר דרך הטלפון מן הכלל – וגם הפגינו במקומות ציבוריים. למשל, ב-2015 מתוך לסינמטק תל אביב, שם הוקרן סרט תיעודי על נשותיו של גואל רצון. בריעבד הן לא בטוחות שזה היה המהלך הכי נכון עבורן, אבל השוואתן לנשות גואל רצון עדיין מקוממת אותן.

למה אין מקום להשוות? “קודם כל שם זה לא קשור להלכה או לדבר כזה”, אומרת שלומית. “הן המציאו לעצמן תורות משלהן”.

זיהה: “הן האמינו שהוא הרבה העיקרי. הן גאות בזה אפילו”.

אורנה: “היה כזה משהו משיחי קצת”. שלומית: “גואל רצון העיד על עצמו, אני כך וכך, לי יש כוחות. בסרט הדרי קומנטרי רואים שהן היו עושות השת-חויות לדברים מפחידים לחלוטין, כן? דברים מיסטיים ללא ספק, והן אומרות את זה, כן? אז להבדיל אלפי הבדלות, אין שום קשר בינינו לבינן. שום קשר”.

חוק מהעורבדה שגם שם וגם פה יש הרבה נשים סביב גבר אחד. ירדנה: “זה סיפור אחר, הבן אדם מציג את עצמו כמשיח”. זיהה: “זה לא הורשע על עבדות, ואנחנו הורשענו על עבדות”. אתן מסתכלות על המקרה של גואל רצון ואומרות: זה לא בסדר, זה מקרה בעייתי? זיהה: “כן, בטח, היו שם דברים לא בסדר, דברים מאוד חמורים”. שלומית: “אנחנו בעד שהחברה תש מור על עצמה מפני קבוצות פוגעניות, כתות פוגעניות. יש דרך, אבל בשביל זה צריך לעשות את חקר האמת באמת”. אורנה: “אנחנו לא מסכימות עם מצב של נשים שאומרות שהן מסכנות, אבל בסך הכל יכלו לקום וללכת”. אבל זה הרי יסוד הטענה בלסר-כן: שאת לא רואה שאת יכולה לקום וללכת.

“נגלל זה זה מרגיז”, טוענת זיהה. “אנחנו נגד כל מה שהיה אצל גואל רצון ממש, נגד לגמדי. כי קודם כל שמעתי על המעשים שהיו שם, שאני יוצאת נגדם, ושהיו מעין פולחן. הם האמינו שהוא משיח, משהו שהוא שקר. והן מאמינות בעבודה זרה”.

אורנה: “זהו שם עניינים מיניים עם הבנות, את זה אנחנו ראינו בסרט הרוקומנטרי”.

הציבור רואה דמיון רב בין המקרים. “ברחוב, כשאנחנו מפיצות את הספר, אומרים: ‘יו, חשבתני שאתן כמו גואל רצון’, מספרת אורנה. “אבל או הם רואים שזה לא. ברור שזה לא. סליחה, אז כל הזוגות שנמצאים בנישואים מנוגג מיים הם אותו הדבר?”

זיהה: “הרי אמרו שאנחנו במצב של עבדות, נכון? שאין לנו ברירה. סליחה, זה, אם אדם אחד אוהב כסף, מסתכל עליו מישהו מהצד ואומר: ‘הוא עבד של הכסף’. אבל זו בחירה שלו, נכון? אז אצלנו, זאת האהבה שלנו. למה צריך לנסות להגדיר את זה ולהסביר את זה?”